

การใช้เทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก
APPLICATION OF TECHNOLOGY TO THE EDUCATIONAL MANAGEMENT
OF UNIVERSITY STUDENTS IN PHITSANULOK PROVINCE.

รัตน์ชนก พรหมณศิริ*

Ratchanok Phramsiri*

Corresponding author, e-mail: Ratchanok_nok1970@hotmail.co.th

Received: December 04, 2020; Revised: December 17, 2020; Accepted: December 30, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาศึกษา ค้นคว้าข้อมูลด้านการเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก 2. เพื่อศึกษาการเข้าใช้งานเทคโนโลยีของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก 3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการเข้าใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก การใช้เทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 377 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 338 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จำนวน 291 คน และมหาวิทยาลัยพิษณุโลก จำนวน 162 คน รวมทั้งหมด 1,168 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมเครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา การใช้เทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า พบว่าด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D. =0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ นักศึกษาคิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์สำหรับในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.51$, S.D. = 0.68) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือนักศึกษาสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.71)

คำสำคัญ: เทคโนโลยี; การจัดการศึกษา

ABSTRACT

This study aims to study 1. To study the use of information technology for educational management, study and research information of higher education students in Phitsanulok Province 2. To study the access to technology of higher education students in Phitsanulok Province 3. To study problems Obstacles to access information technology for education among higher education students in Phitsanulok Province. Application of technology to education management of higher education students in Phitsanulok Province. The sample groups were 377 students of Naresuan University, 338 of Pibulsongkram Rajabhat University, Rajamangala University of Lanna, Phitsanulok Province, totaling 291 students, and Phitsanulok University, 162 people, total 1,168 students. The analyzes included mean score and standard deviation. The results of the study on the application of technology to the educational management of higher education students in Phitsanulok Province, it was found that the study management, learning and application of the use of information technology. Overall, it is at a high level $\bar{X} = 4.36$, S. At a high level ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.68), the one with the lowest average is that students can learn about current information technology. High level ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.71)

Keywords: Technology; Education Management

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องส่งผลต่อการใช้ชีวิตในสังคม การประกอบธุรกิจ การเรียนการศึกษา ทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ต้องมีการปรับตัว เปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารการจัดการ การทำงาน(จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล 2558) โดยเฉพาะภาคการศึกษาจะเห็นได้จากแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษา พ.ศ. 2554-2556 มีเป้าหมายสำคัญที่การบูรณาการข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีเอกภาพตามบริบทและตามสิทธิที่เหมาะสมต่อการใช้งานของแต่ละฝ่ายด้วยความน่าเชื่อถือและมีความมั่นคงปลอดภัยในการการใช้งาน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาและกำหนดยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาไว้ในข้อสองคือ สนับสนุนการเรียงการสอนด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาไทย

อีกทั้งสำนักงานการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.) ได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาด้านการจัดการศึกษา ซึ่งได้กำหนดผลการเรียนรู้ให้ บัณฑิตต้องมีทักษะอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์ตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552) อีกทั้งในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ระดับสาขาวิชา ปีการศึกษา 2557 องค์ประกอบที่ 3 ได้ระบุไว้ว่า ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญปัจจัย หนึ่งคือ นักศึกษา นอกจากการให้ความสำคัญกับการรับนักศึกษาแล้ว ยังต้องมีการส่งเสริมพัฒนา นักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน มีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้ ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก

(core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะ สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills)

สถาบันการศึกษาจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไว้รองรับให้กับนักศึกษา เพื่อสนับสนุนด้านการเรียนการสอนด้านความรู้และเทคโนโลยีนั้นยังต้องสอดคล้อง เหมาะสมกับการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยี ของนักศึกษาซึ่งเป็นช่วงอายุ 15-34 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นคนในช่วง Generation Y ที่มีการจัดการศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ต มากที่สุดถึง 54.2% รองลงมาคือประชากรในช่วง อายุ 35-50 ปีที่เป็น Generation จำนวน 47 % ตามผลการสำรวจของ สำนักงานพัฒนาธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ (ETDA) ที่ได้ทำการสำรวจ "การจัดการศึกษาผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ.2558" (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ETDA 2558:27-29) และยังมีอัตราการเติบโต ของผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจาก 13.8 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 22.4 เป็น 21.7 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 34.9 จากการสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ "การมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2557"

ประกอบกับเทคโนโลยีด้านการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อยู่หลายด้านเช่นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction : CAI) การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ด้วย World Wide Web , การใช้ Electronic Book และ สื่อที่มีบทบาทสำคัญในปัจจุบันคือ อินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งใช้ในหลายรูปแบบเช่น ในการสื่อสารส่วนบุคคล การค้นหาสืบ ค้นหา ข้อมูลต่าง ๆ การส่งข้อมูลระหว่างกลุ่ม ซึ่งมีส่วนช่วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ให้สามารถเรียนรู้ ค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ การเข้าถึงข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างไม่มีขีดจำกัดได้อย่าง รวดเร็ว การที่ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC : ASEAN Economic Community) นำมาสู่ การเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และ การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้การจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 สถาบันอุดมศึกษา จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาในด้านภาษารวมทั้งภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็ภาษา ราชการในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากการจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก โดยต่ำกว่าอินโดนีเซียและเวียดนาม จึงจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการพัฒนาความรู้ ทักษะด้าน ภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้และฝึกฝน ได้ตามเวลาที่สะดวกเหมาะสมของแต่ละคน เพื่อมุ่งเน้นเพิ่มความสามารถ ทักษะด้าน ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ใน เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของทักษะทางด้านเทคโนโลยี ด้วยเหตุผลที่กล่าวมา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ สืบค้นข้อมูล ค้นคว้าความรู้ด้านต่าง ๆ โดยการใช้งานผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ มหาวิทยาลัย แต่พบว่าการเข้าใช้ งานของนักศึกษายังมีจำนวนไม่มาก ซึ่งอาจจะเกิดจากเทคโนโลยีที่มี ไม่ตรงกับการจัดการศึกษาการใช้งานของนักศึกษาทำ ให้ไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร

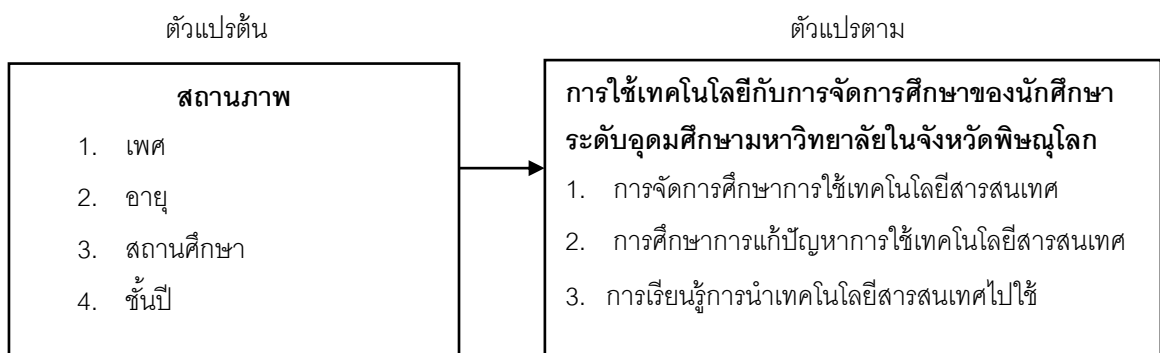
จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลกการจัดการศึกษาการใช้งาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัย ให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาจะได้เข้าใช้งานเพิ่มมากขึ้น เพื่อสนองต่อนโยบายด้านเทคโนโลยี สารสนเทศให้กับนักศึกษาของกระทรวงอุดมศึกษา และยังสามารถทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆเพื่อนำเสนอให้กับ มหาวิทยาลัยเพื่อแก้ไขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษาศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านการเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาการเข้าใช้งานเทคโนโลยีของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการเข้าใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษา การใช้เทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก กรอบแนวคิดของการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะที่ศึกษาดังภาพที่ 1 ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษากิจการศึกษากิจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ทุกชั้นปีในจังหวัดพิษณุโลก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลกประกอบด้วย มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 23,619 คน (สำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยนเรศวร) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 2,865 คน (สำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม) มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาด่านนาจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1,243 คน (สำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาด่านนา จังหวัดพิษณุโลก) มหาวิทยาลัยพิษณุโลก จำนวน 285 คน (สำนักทะเบียนมหาวิทยาลัยพิษณุโลก) รวมจำนวนนักศึกษาที่วิจัย 28,012 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) คือ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 377 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 338 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาด่านนาจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 291 คน มหาวิทยาลัยพิษณุโลก จำนวน 162 คน รวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,168 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ สถานะภาพทั่วไปของนักศึกษา เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาแปรตาม การจัดการศึกษากิจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยจังหวัดพิษณุโลก ทุกชั้นปี

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่มี เช่น ข้อมูลจำนวนของนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัย
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนามที่ เก็บข้อมูลตามเครื่องมือที่กำหนดไว้ในการศึกษา ผู้ศึกษากำหนดขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน การออกเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบอ่านให้ตอบซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 เป็นคำถามสถานภาพบุคคล จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานศึกษา
- ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลก
- ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นการใช้เทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลก

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา
2. กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคำถามเพื่อให้ครอบคลุมงานวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ และวิจารณ์คำถามแต่ละข้อเพื่อให้ตรงตามเนื้อหา และตรงตามตัวชี้วัดที่ต้องการและครอบคลุมเนื้อหา ก่อนนำมาแก้ไข ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจำแนกเป็นรายข้อ โดยวิธี Item – total Correlation โดยได้ค่า IOC แบบสอบถามทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00
5. นำแบบสอบถามซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกที่อยู่ในเกณฑ์ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของ Cronbach (1990 : 81) หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้ได้ซึ่งแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ค่า Cronbach ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.851

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่รวบรวมทั้งหมดและดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลส่วนที่ 1 สถานภาพบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ คิดเป็นร้อยละ นำเสนอในรูปตาราง
2. ข้อมูลส่วนที่ 2 การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมรายด้านและรายข้อ ดำเนินการดังนี้

2.1 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม กำหนดดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	กำหนดคะแนนให้ 5 คะแนน
มีความพึงพอใจมาก	กำหนดคะแนนให้ 4 คะแนน
มีความพึงพอใจปานกลาง	กำหนดคะแนนให้ 3 คะแนน
มีความพึงพอใจชีวิตน้อย	กำหนดคะแนนให้ 2 คะแนน
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	กำหนดคะแนนให้ 1 คะแนน

2.2 เกณฑ์การแปรค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556 : 82-83) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจชีวิตปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	421	36.04
หญิง	747	63.96
รวม	1,168	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 747 คน คิดเป็นร้อยละ 63.96 และเพศชาย จำนวน 421 คน คิดเป็นร้อยละ 36.04

ตารางที่ 2 แสดงสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-20 ปี	647	55.39
21-24 ปี	521	44.61
รวม	1,168	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุ 18-20 ปี จำนวน 647 คน คิดเป็นร้อยละ 55.39 รองลงมาคืออายุ 21-24 ปี จำนวน 521 คน คิดเป็นร้อยละ 44.61

ตารางที่ 3 แสดงสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลก

สถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยนเรศวร	377	32.28
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	338	28.94
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์พิษณุโลก	291	24.91
มหาวิทยาลัยพิษณุโลก	162	13.87
รวม	1,168	100.00

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตามสถานศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลก ผู้ตอบแบบสอบถามมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 377 คน คิดเป็นร้อยละ 32.28 รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 28.94 รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์พิษณุโลก จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 24.91 และผู้ตอบแบบสอบถามมหาวิทยาลัยพิษณุโลก จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87

ตารางที่ 4 แสดงสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปี

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปี 1	446	38.18
ปี 2	219	18.75
ปี 3	329	28.17
ปี 4	174	14.90
ปี 5	0	0
รวม	1,168	100.00

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 446 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 28.17 รองลงมาคือ ระดับการศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามคือระดับชั้นการศึกษาชั้นปีที่ 5

ตอนที่ 2 การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมและรายด้าน

ภาพรวมรายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพชีวิต
1. ด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยี	4.43	0.72	มาก
2. ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.36	0.85	มาก
3. ด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.45	0.74	มาก
เฉลี่ย	4.41	0.77	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.56) รองลงมาคือด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.72) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.85)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยี	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพชีวิต
1. นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูล ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นอกจาก การเรียนในชั้นเรียน	4.49	0.65	มาก
2. นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการค้นคว้า	4.41	0.69	มาก
3. นักศึกษาสามารถหาวิธีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศแบบใหม่เพื่อ หาวิธีรวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้	4.43	0.65	มาก
4. นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร ประึกษากับอาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เรียน	4.23	0.85	มาก
5. นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการลงทะเบียน สืบค้นข้อมูลผลการเรียนของนักศึกษา	4.38	0.88	มาก
6. นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตกับการใช้ชีวิตประจำวัน	4.65	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.43	0.72	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตกับการใช้ชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.58) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารปรึกษากับ อาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.85)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพชีวิต
1.เมื่ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศมีปัญหา นักศึกษาจะหาวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง	4.36	0.85	มาก
เฉลี่ย	4.36	0.85	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.85)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพชีวิต
1.นักศึกษาสามารถคัดกรองข้อดีข้อเสียของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้	4.36	0.87	มาก
2.นักศึกษาสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน	4.42	0.69	มาก
3.นักศึกษาคิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์สำหรับในชีวิตประจำวัน	4.58	0.65	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.45	0.74	มาก

จากตาราง 8 พบว่าด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ นักศึกษาคิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์สำหรับในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.58$, S.D.= 0.65) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ นักศึกษาสามารถคัดกรองข้อดีข้อเสียของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.87)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก
2. ทราบถึงทักษะการแก้ปัญหาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

อภิปรายผล

การใช้เทคโนโลยีกับการจัดการศึกษาของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลกในภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดการศึกษาการใช้ระดับมากที่สุด 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยี 2) ด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยี และ 3) ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรเล็งเห็นถึงความสำคัญ ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการช่วยเพิ่มศักยภาพทั้งด้านการบริหารจัดการ การศึกษา และการเรียนการสอนรวมถึงการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้กับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ภาครัฐบาลได้มีการนำแผนนโยบายในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยพัฒนาเรื่องการเรียนการสอนมากขึ้น ใน ปัจจุบัน ตามแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) โดยมีจุดเน้นเพื่อส่งเสริมการใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งส่งเสริมและ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัยและไม่ซ้ำซ้อน เพื่อให้ให้นักศึกษา บุคลากรทางการศึกษา และผู้รับบริการ สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรต้อง พัฒนาด้านวิชาการ ควบคู่กับการจัดให้มีแหล่งบริการเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็น การเพิ่มศักยภาพการสื่อสารระดับสากล ให้ใกล้ชิด บุคลากรทางการศึกษาได้เรียนรู้มีทักษะในการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การสื่อสาร โดยอยู่บนพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษา นิสิต ใช้นวัตกรรม ทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนควบคู่กับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ใน การจัดการเรียนการสอนจะช่วยนำส่งความรู้เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ไปยังผู้เรียนได้อย่างแพร่หลายและช่วยเพิ่มพูนความรู้ผ่าน กิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวราจา และนากาสุมารามานี (2018) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของ เทคโนโลยียุคใหม่ในการศึกษา พบว่า เครื่องมือทางเทคโนโลยีจะเข้ามาเพิ่มพูนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดในชั้นเรียน เทคโนโลยีสามารถส่งเสริมการเรียนรู้แบบกระตุ้นให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนสำหรับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น ช่วยทำให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและรักษาความรู้จำในเนื้อหาความรู้หรือแนวคิดต่าง ๆ ในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งวิธีการที่ ทันสมัยนี้ สามารถนำมาใช้ทดแทนการเรียนรู้แบบเดิมที่ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้แต่เพียงฝ่ายเดียว

ด้านการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถบริหารจัดการ ทางด้านการศึกษาอย่างในระดับมากที่สุด และระดับมาก โดยมีการจัดการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก รองลงมาคือการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลที่สำคัญสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ ตลอดเวลาทั้งนอกชั้นเรียนรวมถึงการเรียนในชั้นเรียน นักศึกษายังสามารถหาวิธีการใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพแบบ ใหม่ ๆ เพื่อหาวิธีการเข้าถึงระบบอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้เป็นอย่างดี เพื่อใช้ในการดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ สำหรับการ ค้นคว้าหาข้อมูลและการลงทะเบียนเรียน รวมถึงการสืบค้นข้อมูลการเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญ นักศึกษายังใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อต่างๆ เพื่อทำการติดต่อสื่อสารปรึกษากับอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เรียนได้เป็นอย่างดีอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Apukea, b and Iyendo T.O. (2018) ได้กล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สมาร์ตโฟน / โทรศัพท์มือถือในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และใช้เว็บบริการค้นหาข้อมูล ได้แก่ Google, Yahoo และ e-Journals ในการทำงานวิจัยและการบ้าน รวมทั้งการศึกษาและเรียนรู้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน รวมทั้งช่วยให้การเตรียมสอบของนักศึกษาดีขึ้น

ด้านการจัดการศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวม พบว่านักศึกษากลุ่มใหญ่มีการจัด การศึกษาการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระดับมาก เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมนักศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาด้วยตัวเองในด้านระบบสารสนเทศโดยการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์

เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งนี้การพัฒนาให้ผู้ใช้งานสามารถแก้ไขปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเบื้องต้นได้ด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ จินดา และเอกนถน บางท่าไม้ (2559) กล่าวไว้ว่าสถานศึกษาควรสนับสนุนให้บุคลากรที่มีอยู่แล้วในสถานศึกษาสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับสถานศึกษา ด้วยตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันให้มีความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซม ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่าย และให้บุคลากรในสถานศึกษาพัฒนานักเรียนของตนเองให้มีความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติการดูแลรักษา ซ่อมแซม ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายได้ด้วยตนเอง รวมทั้งบุคลากรสามารถผลิตสื่อการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง

ด้านการจัดการศึกษาการเรียนรู้และการนำไปใช้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะฉะนั้นนักศึกษาคิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นประโยชน์สำหรับในชีวิตประจำวัน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถคัดกรองข้อดีข้อเสียของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ และอันดับสุดท้ายคือนักศึกษาสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อนักศึกษาและคนทั่วไปเป็นอย่างมากเทคโนโลยีเลยเป็นประโยชน์สำหรับในชีวิตประจำวันในทุก ๆ ด้านอย่างชัดเจน ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในชีวิตประจำวันจะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้งาน และนักศึกษาก็ได้รับประโยชน์โดยตรง ในการถูกระตุ้นในการเรียนรู้ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะและความรู้อย่างรวดเร็ว (เอกภูมิ จันทพันธ์, 2558) และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะช่วยลดภาระในการทำงานบางอย่างที่ต้องทำซ้ำ ๆ เป็นประจำ ทำให้ครูและนักเรียนมีเวลาในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของตนเองเพิ่มขึ้น เช่น การบันทึกการสอนในห้องเรียนในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถย้อนดูเมื่อมีข้อสงสัยในเนื้อหาบทเรียน และการส่งเสริมการเรียนรู้ภาคปฏิบัติจากการเล่นเกมสคิลอัลกอริทึมในวิชาทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนไม่ต้องเน้นการใช้เวลาการบรรยายเนื้อหาหมาก ๆ เนื่องจากสามารถใช้วิธีการสอนโดยให้นักศึกษาเรียนรู้จากสถานการณ์จริงผ่านเกมส์บนสภาพแวดล้อมเสมือนบนคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจได้ลึกซึ้งและสร้างความสุขในการเรียนแก่นักศึกษา มากกว่าการใช้วิธีการสอนที่ให้เวลาในการบรรยายตามหนังสือ/ตำราแบบเดิม ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่เหมาะสมกับ ตัวนักศึกษา เพราะอาจทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนได้
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทของเครื่องมือเทคโนโลยี สารสนเทศแบบต่างๆ กับสมรรถนะของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลเชิงลึกในการศึกษาครั้งต่อไป
3. ควรศึกษาแนวโน้มในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา เพื่อใช้ในการออกแบบ เครื่องมือเทคโนโลยี สารสนเทศ และกระบวนการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต

บรรณานุกรม

- คมกริช ภัคดีวัฒนกุล. (2540.) *การจัดการศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย*. วิทยานิพนธ์ คม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ครุชิต มาลัยวงศ์. (2532). *คอมพิวเตอร์กับการศึกษา.แมกกาซีนคอมพิวเตอร์*. 1(4): 62-70.
- ชัยพล วิชชาวุธ. (2532). *การวิจัยเชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ฐิติยา เนตรวงษ์. (2547). *การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึงสารสนเทศของอาจารย์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพฯ:

สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ณัฐกร สงคราม. (ม.ป.ป.). *เทคโนโลยีสารสนเทศ*. สืบค้นเมื่อ 14 เมษายน 2562 จาก <http://www.kmitl.ac.th/agritech/>

ปรีป เมธาคณวุฒิจิ. (2544). *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภัทรมน เพ็งส้ม. (2545). *การจัดการศึกษาเสพยาบ้าของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาโครงการตำรวจประสานงานประจำ*

โรงเรียน จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วลัยพร ต้นทาพานิช. (2547). *แนวทางพัฒนาการจัดระเบียบหอพักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

(การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วัชรินทร์ เล็บครุฑ. (2542). *การจัดการศึกษาการบริหารหัวหน้าแผนก คณะวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ*.

วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. (บริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร

วันเต็ม มณีโกคา. (2546). *การศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ:

สำนักผู้ตรวจการเขตตรวจราชการที่ 2 กระทรวงศึกษาธิการ.

ศรัทธมย์ ไม้ดำ. (2542). *การศึกษาสภาพปัญหาความต้องการและความคิดเห็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้าน*

สาธารณสุขของบุคลากรสาธารณสุข จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ขอนแก่น:

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)*.

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

อมรรัตน์ จินดา และเอกนถน บางท่าไม้. (2559). *สภาพปัญหาและแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ*

สื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2.

Veridian E-Journal, Silpakorn University, 9(1), 395 – 407.

เอกภูมิ จันทร์ขันธ์. (2558). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ของนิสิตครูวิทยาศาสตร์ในการสอน*

วิทยาศาสตร์. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 35(2), 131-145.

Bloom, B. Taxonomy of Education Objective Handbook I. (1975). *In Cognitive Domain*. New York : David Makay

Apukea, b and lyendo T.O. (2018). University students' usage of the internet resources for research and

learning: forms of access and perceptions of utility. *Journal of Heliyon* 2018, 4 (12).

R. Raja and P. C. Nagasubramani. (2018). Impact of modern technology in education. *Journal of Applied and*

Advanced Research, 2018: 3(Suppl. 1), S33-S35.